Anykščių bažnyčios dekoras

1969 m. persikėlęs į Anykščius, A. Talačka rado pradėtą bažnyčios interjero remontą. Pasitaręs su skulptoriumi Vladu Vildžiūnu ir jo svainiu anykštėnu Algiu Ladiga, jis pakeitė jau parengtą projektą – sienas nudažė lygiai, o skliautuose, absidėje ir juostose sienų apatinėje dalyje įvedė krištolinį ornamentą.

1971 m. į Anykščius jis pakvietė dailininkę vitražistę Mariją Anortę Mackelaitę, pavesdamas jai sukurti bažnyčios choro vitražus.

1972 m. virš pagrindinio bažnyčios portalo buvo sumontuotas Marijos Anortės Mackelaitės sukurtas stiklo luitų vitražas „Šv. Matas" – vienintelis tokio tipo vitražas Lietuvos bažnyčiose.

1972–1986 m. Marija Anortė Mackelaitė sukūrė 10 Anykščių bažnyčios centrinės navos ir presbiterijos vitražų, vaizduojančių Dievo avinėlį, Dievo Kūną, Šventąją Dvasią ir 7 sakramentus.

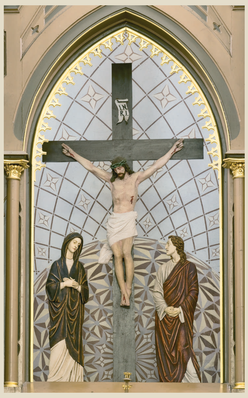
1980 m. A. Talačka jaunam savamoksliui skulptoriui Rimui Idzeliui davė pirmuosius užsakymus – restauruoti Švč. Mergelės Marijos ir Šv. Jono Evangelisto skulptūras, sukurti angelo skulptūrą bei dvi kareivių skulptūras velykinei Kristaus kapo dekoracijai.

1982 m. Anykščių bažnyčioje buvo sumontuotas skulptoriaus Leono Žuklio sukurtas kunigo ir poeto Klemenso Kairio bronzinis bareljefas, kuris buvo įmontuotas į anykštėno medžio drožėjo Liudo Tarabildos sukurtą memorialinę lentą.

Skulptoriui Jonui Meškelevičiui A. Talačka užsakė Anykščių bažnyčiai sukurti bronzinį Konstantino Sirvydo biustą (sumanymas realizuotas 1988 m.).

1987 m. Anykščių bažnyčioje jis pakabino jauno tapytojo Vaidoto Žuko paveikslus „Šv. Kazimieras" ir „Palaimintasis Jurgis Matulaitis.

1988 m. V. Žukui A. Talačka užsakė sukurti paveikslą Anykščių bažnyčios kriptyklai.

Didysis altorius. Centrinė Nukryžiavimo kompozicija
Fotografai Saulius Daniševičius ir Henrikas Sakalauskas

Vaidotas Žukas (g.1956). Palaimintasis Jurgis Matulaitis. 1987
Fotografai Saulius Daniševičius ir Henrikas Sakalauskas

Monsinjoro pasakojimas apie Anykščių šv. Mato bažnyčią. Iš kairės: trečia – dr. Regina Mikytė, ketvirtas – Darius Kuolys, penktas – Mons. A. Talačka, šeštas – aktorius Ramūnas Abukevičius, septintas – aktorius Ferdinandas Jakšys.
Iš Mons. A. Talačkos asmeninio archyvo
Fotografė Ona Pajedaitė

„Jau nepriklausomos Lietuvos gyvenimo pradžioje grupelei kultūros žmonių, atvykusių iš Vilniaus, jis pats aprodė bažnyčią, vedžiojo nuo vieno altoriaus prie kito, atkreipdamas dėmesį į vieną ar kitą meno kūrinį, į skulptūrą, paveikslą, bareljefą, sukurtus profesionalių dailininkų. Ir vis pakeldamas akis į švytinčius vitražus. Tarsi ir mus ragindamas jo žvilgsniu sekti."

Viktorija Daujotytė, literatūrologė, VU profesorė

„Tada ne kartą pasvaliečiams moksleiviams buvo rengtos ekspursijos į literatūrinius Anykščius. Dėdė Albertas, kol leido sveikata, visada rasdavo mums laiko. Maloniai vedžiojo po bažnyčią, sustojęs prie šiuolaikinių dailininkų paveikslų, labai nuoširdžiai aiškindavo jaunimui, kaip juos reikia suprasti. Įsidėmėjom jo mintį, kad šventieji nebūtinai turi būti nutapyti su lakuotais nageliais ir parausvintom lūpytėm."

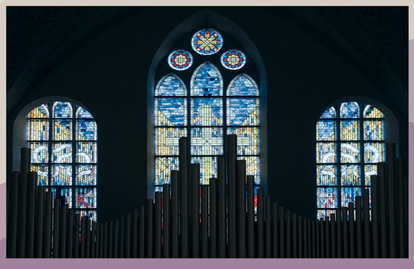
Adolfas Talačka, A. Talačkos sūnėnas

Jonas Meškelevičius (1950–2005). Konstantino Sirvydo biustas. 1988
Iš Mons. A. Talačkos asmeninio archyvo
Fotografai Saulius Daniševičius ir Henrikas Sakalauskas

Marija Anortė Mackelaitė (g.1930). Vitražas „Šv. evangelistas Matas". 1972
Fotografai Saulius Daniševičius ir Henrikas Sakalauskas

Marija Anortė Mackelaitė (g.1930). Choro vitražai
Fotografai Saulius Daniševičius ir Henrikas Sakalauskas